

PRIHOD
"PRIHODA"

str. 3

Porabje

ČASOPIS ZVEZE SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 2. december 1993 • Leto III, št. 24

DEBRECEN: SREČANJE ZUNANJIH MINISTROV SREDNJEVROPSKE POBUDE

V zimskem, toda nadvse prijaznem, Debrecenu so se zbrali 19. in 20. novembra zunanji ministri Srednjeevropske pobude (inicijative), ki šteje deset članic, med katerimi je najmlajša članica Makedonija. Srečanje je bilo zadnjič na Madžarskem, ker bo prihodnje leto predsedujoča Italija, ki je že določila datum in kraj: zunanje ministre je povabila v Trst 5. marca 1994.

Tokrat so se v Debrecenu zbrali vsi zunanji ministri, razen češkega, ki ga je zastopal namestnik. Slovenski zunanji minister Lojze Peterle, ki je pripotoval v Debrecen z uradnega obiska na avstrijskem Gradiščanskem, je imel prvi dan štiri pogovore s svojimi kolegi, zunanjimi ministri Avstrije, Italije, Poljske in Madžarske. Po pogovorih je slovenskim novinarjem, ki smo spremljali dogajanje v Debrecenu, dejal, da sta z Aloisom Mockom obravnavala več odprtih vprašanj, kot je denimo položaj slovenske manjšine na avstrijskem Koroškem, spremljanje in sprejemanje slovenskih RTV signalov, vprašanje zgodovinskih arhivov in še kaj. Benjamino Andreata je, tako Lojze Peterle, zatrdil, da si prizadeva, da se v naslednjem letu ne bi zmanjšala italijanska finančna pomoč slovenski manjšini.

Zunanja ministra Poljske

DOKUMENT O MANJŠINAH V ZAKLJUČNI FAZI

Zasnežena porabska pokrajina

in Madžarske Andrzej Olechowski in Géza Jenesszky pa sta dejala, da si prizadevata za čimprejšnji sprejem sporazumov o svobodni trgovini s Slovenijo. Poljska je napovedala, da bo prihodnje leto odprla v Ljubljani veleposlaništvo. O čem vse se je slovenski zunanji minister pogovarjal z madžarskim vodjem diplomacije, nam ni povedal.

Na srečanju v Debrecenu so sprejeli tudi več slovenskih pobud. Ministri so podprli predlog o natančnem poimenovanju

kriznih območij z imeni držav in ne več izrazom "nekdanja Jugoslavija". Soglašali so tudi, da bodo v skupini za ugotavljanje dejstev o vojni v Bosni in Hercegovini, ki bo decembra obiskala to državo, predstavniki Avstrije, Italije, Madžarske in Poljske. Iz Debrecena so poslali poziv Beogradu, naj okrepi prizadevanja za mirno rešitev krize v skladu z resolucijami Združenih narodov.

Ministri so menili, naj komisija, ki pripravlja dokument o manjšinah,

nadaljuje z delom. Tekst je bolj ali manj usklajen, težave nastajajo zaradi specifičnih razmer v posameznih državah. Slovenija je svojo vlogo poudarila tudi skozi položaj slovenske manjšine v sosednjih državah. Prizadeva si za načelo, da manjšinam pripada določena avtonomnost, kar je zdaj zapisano tudi v dokumentu. Razumljivo pa je, da je težko napovedati vrednost na nek način univerzalnega dokumenta, kajti dejstva, da je položaj manjšin zelo raznolik, ni mogoče niti

zanikati niti spremeniti. Vsekakor pa je manjšinska tematika pomembna sestavina vseh pogovorov zunanjih ministrov Srednjeevropske pobude.

Nadvse važne so bile in ostajajo tudi razprave o gospodarskem sodelovanju med državami Srednjeevropske pobude in v širšem evropskem ter svetovnem prostoru. Interesov je najmanj toliko kot posameznih držav, ob upoštevanju razmer v Evropski skupnosti in drugih združenjih oziroma povezavah. Med članicami Srednjeevropske pobude je Italija denimo članica Evropske gospodarske skupnosti, Avstrija računa s skorajšnjim sprejemom, medtem ko je za ostale države članstvo le želja, ki bo uresničena v prihodnjem stoletju, če bo EGS še obstajala.

Kar se tiče Slovenije je pomembno, da lahko dobi ugodne kredite Evropske banke za obnovo in razvoj, in sicer 61 milijonov dolarjev za železnico in 63 milijonov ECU-jev za cestno povezavo Trst-Ljubljana-Budimpešta-Kijev. Pa tudi sicer je napovedano večje in intenzivnejše sodelovanje prometnih ministrov, ki se bodo pogovarjali o sodobnejših telekomunikacijskih in drugih povezavah.

SLOVENSKI PARLAMENTARCI V PORABJU

Sredi novembra je Zveza Slovencev v Monoštru obiskala delegacijo Delovne skupine Odbora za mednarodne odnose za problematiko slovenske manjšine. Delovna skupina, ki jo vodi Jadranka Šturm-Kocjan, je bila ustanovljena na 24. seji Odbora Državnega zbora Skupščine Republike Slovenije za mednarodne odnose, 11. oktobra 1993.

Porabje tako zelo daleč od slovenske metropole, to pomeni, da je večina informacij o položaju slovenske manjšine na Madžarskem bila poslanecem slovenske skupščine povsem nova.

Najprej je o aktualnih problemih slovenske skupnosti spregovoril predsednik Zveze Slovencev, Jože Hirnók. Govoril je o problematiki poli-

lacijske procese.

Informacijsko dejavnost slovenske manjšine je predstavila Marijana Sukič, urednica časopisa Porabje. Po njenih besedah informacije v slovenskem jeziku Porabcem pomenijo zelo veliko, potrebno pa je izboljšati sprejem radijskih in televizijskih signalov iz Slovenije.

Tudi o problemih narodnostnega šolstva je bilo izrečenih nekaj kritičnih besed. V šolah, ki so opredeljene kot narodnostne, se poučuje slovenski jezik le kot predmet, na neprimernem nivoju, govorjenje o dvojezični šoli pa je naravnost neumestno in zavajajoče, ker te namreč v Porabju ni. Vsekakor pa bi se slovenski jezik lahko slišal tudi izven učilnic za slovenščino, če bi učitelji poskušali učence pri tem vzpodbujati in pozitivno motivirati.

Kljub problemom, ki se jih ne bo dalo odpraviti čez noč, ampak bo potrebno veliko strpnosti in odkritih besed, smo lahko vseeno optimisti, kajti nova madžarska oblast kaže zelo demokratičen in strpen odnos do manjšin, od teh samih pa je odvisno, kako bodo skrbele za svoj obstoj in razvoj.

Parlamentarci so z zanimanjem sprejeli te, za delo Delovne skupine zelo pomembne informacije. Menili so, da se mora korenito spremeniti odnos Slovenije do porabske slovenske manjšine; Slovenija mora sodelovati v gospodarskem oživiljanju Porabja, pomembne pa so tudi konkretne povezave manjšine z matico, ki jih lahko omogoči še kakšen novi mejni prehod, sodelovanje šol, medijska odmevnost, pa tudi možno slovensko konzularno predstavništvo, a ne nekje daleč od porabskih Slovencev, temveč v njihovem nesojenem središču, Monoštru.

VALERIJA PERGER

DRUGI POGOVOR O GOSPODARSKEM SODELOVANJU MED PORABJEM IN POMURJEM

SLOVENIJA MORA VZPODBUDITI PODJETNIŠKO MISELNOŠT MED MANJŠINO

S prvega pogovora o gospodarskem sodelovanju med Pomurjem in Porabjem, pogovor je bil marca v Monoštru, smo dosedanje oziroma dotedanje rezultate ocenili nadvse kritično. Zlasti smo poudarili, da bi morala storiti več država Slovenija s prenosom ustreznih gospodarskih programov za nastanek manjših podjetij v Porabju. Pomurski napori, zlasti Medobčinske gospodarske zbornice in njenega direktorja Kolomana Ciguta, ne morejo nadomestiti tistih nalog, ki bi jih na nek način morala izpeljati republiška zbornica, banke in druge ustrezne ustanove.

Porabje je še vedno manj razvito, čeprav se ponaša z moderno avtomobilsko tovarno. Kritična je tudi brezposelnost, ki je med Slovenci še izrazitejša, pa ne zato, ker so manjšina, ampak zato, ker živijo v odročnih, desetletja tudi za gospodarski razvoj zaprtih območjih. Zato bi bili zlasti zanimivi manjši proizvodni obrati, recimo na Gornjem Seniku, v Števanovcih ali še kje, v katerih bi bilo zaposlenih med deset in trideset delavk in delavcev.

V Porabje prihajajo tudi naložbe iz zahodne Evrope. Ena najznačilnejših je Opel in izdelovanje avtomobilov, obetajo pa se tudi drugi programi, denimo v tekstilni industriji. Toda zahodni kapital hkrati prinaša tudi zahodno miselnost (ob tehnologiji, ki je kritično primanjkuje tudi na Madžarskem) in ravnanje: namesto učenja slovenskega jezika v Monoštru, se otroci, na zahtevo in odločitev staršev, učijo nemški jezik.

Običajno je tako, da en problem povzroči drugega, tretjega in nastane veriga težav. Kako, na primer, ustanoviti ali oblikovati neko razvojno podjetniško jedro med manjšino, ki nima svojih ekonomistov, strokovnja-

kov tehniške in druge smeri? Preprosto nemogoče, zato ne more narediti čudežev niti Zveza Slovencev, sestavljena pretežno iz izobražencev humanističnih usmeritev. In ker se tudi sicer spopadajo z razvojno gospodarskimi problemi v celi županiji, je podoba na nek način dopolnjena in izpopolnjena.

V ta kontekst moramo vnesti prizadevanja za nove stike med porabskimi in pomurskimi podjetniki. Na prvem srečanju jih je bilo iz vsake strani kakih deset, na zadnjem v Soboti pa osemnajst madžarskih in dvajset slovenskih. Ali bodo njihovi pogovori in dogovori rodili sadove, je soditi prezgodaj, nekaj rezultatov bi se vseeno lahko nadejali. Zlasti tedaj, če se bodo potegovali za razvoj tako, kot to uspešno počne v trikotniku Avstrija, Slovenija, Madžarska (Porabje) Laci Domiter iz Monoštra. Čeprav postavlja v pogovorih na prvo mesto poslovnost, nikoli v svojem porabskem narečju ne "pozabi" reči, da je Slovenec. Njegovi novi prostori uspešno "rasejo" v novi monoštrski industrijski coni blizu tovarne avtomobilov Opel.

eR

Doslej se je skupina že srečala s predstavniki slovenske manjšine v Italiji in Avstriji ter spregovorila o perečih problemih, ki tarejo zamejce v obeh državah. Razen Jadranke Šturm-Kocjan iz Liberalnodemokratske stranke so bili v delegaciji še: Zmago Jelincič, predsednik Slovenske nacionalne stranke, Roberto Battelli, poslanec italijanske narodnostne skupnosti v Državnem zboru Skupščine Republike Slovenije ter Urša Zore iz Službe za mednarodne odnose.

Obisk je bil v prvi vrsti informativne narave. Slovenski parlamentarci so se želeli predvsem podrobno seznaniti s položajem porabskih Slovencev na Madžarskem, odkrito spregovoriti z njihovimi predstavniki o perečih problemih te številčno najskromnejše slovenske zamejske skupnosti in predstaviti možne konkretne oblike sodelovanja matične države pri reševanju nekaterih vprašanj. V razgovoru se je spet pokazalo, da je

tičnega organiziranja Slovencev, o novem manjšinskem zakonu, ki za številčno skromno slovensko narodnost ni ugoden; Slovenci namreč po tem zakonu ne morejo imeti svojega poslanca v madžarskem parlamentu (medtem ko je madžarski narodnosti v Sloveniji to zagotovljeno že z ustavo), razen tega pa nekatera določila zakona preprosto niso izvedljiva v praksi. Predstavil je tudi temeljne naloge slovenske manjšinske organizacije, kulturno življenje porabskih Slovencev in skrb za ohranjanje le-tega. Najbolj pereč problem Porabja pa je velika gospodarska zaostalost tega področja, ki je v prejšnjem političnem sistemu bilo opredeljeno celo kot "rezervat za pogozdovanje in divjad". Nujno potrebno je torej najti optimalne gospodarske povezave s Slovenijo, za začetek lahko prav skromne, kajti agresivnost zahodnega kapitala, ki je tu očitna, lahko prav tako neverjetno pospeši asimi-

PRIHOD "PRIHODA" (2.)

Prva adventska nedela je za nami, druga pred nami. Pred nami je 8. december, PREČISTO POPRIJETJE B.D. Marije tō. V Svetom pismi (Terplan, 1848) piše, ka angeu Gabriel se je skazau Mariji i tak pravo: "... neboj sze Mária, ár szi milosco najsla pri Bougi. I ovo poprijés vu utrobi, i porodiš Sziná, i zvalá bos imé nyegovo JEZUS" (Lk 1,30-31). Marija te eške nej bila oženjena z Jaužefom, zato se je čiudivala: "... kakda bode tou, geto mo'za ne poznam?" (Lk.

1,34) Angeu Gabriel je takši odgovor dau: "Dih szvéti pride na tēbe, i moucs toga Visesnyega te obszncza; záto i to porodjeno szvétó sze zvalou bode Szin Bo'zi." (Lk 1,35).

Angeu Gabriel je eške pravo Mariji, ka njena žlata Ožebet (Elizabeta) tō poprijela siná i je že v šestom mejseci. Na tau je Marija odišla k nej i se ji poklonila. "I zgoudilo sze je, kak je csula Ožebet poklon Máriae, szkocsilo je to dejte vu nyč utrobi..." (Lk 1,41). Marija je tri mejsce ostala pri Ožebet. Da je odišla domau, je Ožebet porodila siná. Ausmi den so ma steli dati očino ime "Zakarias". Mati pa pravla:

"... z nikakšnim tálom nej; nego Ivan sze bode zváo." Oča, šteri je nej mogo gučati, pa je na tablo napiso: "Ivan je imé nyegovo." (Angeu Gabriel ma je tak pravo, gda se ma je skazau pred devetimi mejseci: "... i žena tvoja Ožebet porodiš sziná tebi, i zvao bos imé nyegovo Ivan" Lk 1,13). Gda je tau dojspiso, je vöpravo tō, znauva je znau gučati.

Zakariasov sin Ivan je živo tresti lejt vu piščavi, gde je predgo ("ravno paut Goszpodnovo") i krščavo z vodauv Jordanskoga potoka. Tam je oprvin srečo Jezoša, gda ga je okrsto.

-mkm-

ZAKON - ŠOLSTVO - PARLAMENTARNO ZASTOPSTVO

V zadnjem času je bilo v Budimpešti precej prireditvev, ki so bile povezane z manjšinsko problematiko. Veliko posvetovanj je namenjenih zakonu o manjšinah in manjšinskem šolstvu ter nacionalnemu šolskemu programu. Tudi na sejah Narodnostne okrogle mize smo obravnavali omenjena vprašanja ter se ukvarjali s proračunom za naslednje leto.

V Szentendreju je bil simpozij o lokalnih manjšinskih samoupravah ter državni samoupravi. Tudi Urad za etnične in nacionalne manjšine je imel forum z enako tematiko.

Vsi se zavedamo, da je zelo težko povedati, kako se bo ta del zakona uredil v praksi, kajti ni nobenega recepta ali kopita za to.

Ugotovljeno je bilo, da bo težko maloštevilnim narodnostim ustanoviti državno samoupravo. Ustanovitev tega organa bi bila zelo pomembna, kajti v nasprotnem primeru bi zgubili vse pravice, ki jih zakon daje temu organu. To je predvsem zastopstvo manjšinskih interesov na

državni ravni. Te vloge ne more prevzeti nobena druga organizacija. Tako si moramo tudi Slovenci prizadevati, da bi ustanovili državno samoupravo, da nam ne bi bodoči rodovi očitali, da smo zamudili prave priložnosti.

Narodnostna okrogla miza se je precej ukvarjala z nacionalnim šolskim programom. Sestavili smo predloge za manjšinsko šolstvo in jih poslali Ministrstvu za šolstvo in prosvedo.

Okrogla miza je pregledala osnutek proračuna za naslednje leto in ugotovila, da je manjšinskim organizacijam namenjeno 220 milijonov forintov. (Enaka vsota kot

lani, torej inflacija se sploh ni upoštevala.)

Istčasno se je ugotovilo, da je bilo namenjeno tudi v letošnjem proračunu (pod različnimi točkami) dosti več denarja za ti. manjšinske naloge. Ti "skriti" denarji niso prišli do tistih, na katere so bili naslovljeni.

Na enem izmed posvetovanj smo obravnavali zastopstvo manjšin v parlamentu in spremembe volilnega zakona. Po trenutnih zakonskih predpisih mora manjšinski kandidat dobiti tri tisoč glasov. Male manjšine -med njimi tudi Slovenci - bi zelo težko prišli pod takimi pogoji do poslanca v madžarskem parlamentu.

Irena Pavlič

Spremljajte televizijsko oddajo

SLOVENSKI UTRINKI

vsako drugo soboto ob 9.40 na 2. programu madžarske televizije

Naslednja oddaja bo 4. decembra

PISMO IZ SOBOTE

ZA VSE JE KRIJV MIKLAUŠ

Letos poleti sam se vam oglaslo s pismom, v šterom sam vam pripovedavo, ka vse je za veselic pa praznuvanj bilou v tistom letnom časi. Po tistom je eden čas bio mer, zdaj pa se pá pomali zača. Šejstoga decembra de v Soboti Mikloševo senje in vse do novoga leta se nemo doj stavili.

Tak malo za trening smo oktoubra že meli Trejzino senje. Te smo se malo sprobal, če se znamo od prejšnjoga leta ške ravnati na takšni prireditvaj. Ljudstva je bilou puno, pijače pa gestija tō, tisti pa, ka so vsefelej družgo odavali, so prej neka malo zaslužili tō. Samo, ka se razmimo, največ pejnez je ostalo tam pri pijači. Mogouče de steri od vas iz Porabja tou leto prišo k nam na Mikloševo senje, vej je nej fejst daleč. Tisti pa, ka se na tou pout nete odpravlali, tistim zdaj včasi vöovadim, kak de vse tou vövidlo, tak kak vsakšo leto.

Glavna sobočka cesta, pa ške neka njenih menših sester, de doj zaprejtih. Tam ob sedmi, osmi vgojno do vsi štandi že na svojih mestaj. Že de se dalo kújpiti prvo kujano vijno, po šterom de že tam ob deseto dopoudneva dijšala cejla Sobota. Po vsej vilicaj de se čujla muzika in reklame. Največ ljudstva de tam med poudnevom pa pejto vöro popoudnevi. Neštetni pravijo, ka jih je kakšo leto deset gezero tō. Te človik niica za pout po glavnoj vilici kakši petnajst minut. Pout pa je nej dukša, kak trijstou metrov. Če pa se sto ške staviti pri vsakšom šanki, te de ta pout trpejla do večejra.

Senja so fejst vesejli naši mlajši. Puno štandov geste vsakšo leto, na steri se da kújpiti vsefele igračk. Samo te morajo iti na senje s starimi staršami, ka če dejo z očon, te slabo obodijo. Kak sam že pravo, preveč šankov je na pouti, pa se včasi takšo tō zgodi, ka dejte oča ger pozabi. Prouti večeri, gda že začajo trgovci pospravlati svojo robo, šanki delajo s punov parov, pa tak znajo točiti pijačo, gda je že skoro čista vse pospravleno. Gda pa ške tam ob osmi večer tej pospravijo, se vesejle družbe preselijo notri v krčme. Ali tou je že družga zgodba. Vgojno tiste, ka so se najbole stavlali na svojoj pouti po senji, boli glava. Vsaki odavle svoje vijno, pa gda se vse tou vkúper zmejša, so glavč tak velke, ka jih komaj skouzi dveri porijneš.

Miklauš vsakoj vrloj deci prnesč nekšen dar. Pa vrlite mi, starejšomi se takšo ške tō zgodi. Ka se razmimo, leko je tou tisti lejpi dar ali pa šiba. Tou ge najbolje znam. Pred lejtami sam zagledno na senji edno žensko družžbo, pa nekšo mleše mi je fejst v okou spadnolo. Stoupo sam bliže, rejč je dala rejč, spili smo par kupic, naidnouk sva z ovof samiva ostala pa šla po svojoj pouti. Nej je bilou družgo leto ške Mikloševo senje, že sam oženjeni bio. Cuj z ženof pa sam doubou mojo taščo Regino, trno čedno žensko. Ka je bio Miklošov dar, ka je šiba, presoudite sami.

MIKI

OD
SLOVENIJE..Univerzalni otroški
dodatek

Novembrska seja Državnega zbora Skupščine RS je prinesla vrsto zakonskih novosti. Tako je bil sprejet tudi zakon o družinskih prejemkih, ki je uzakonil denarno nadomestilo za čas porodniškega dopusta, starčevski dodatek, pomoč za opremo novorojenca in univerzalni otroški dodatek. V letu 1996 bodo pravico do univerzalnega otroškega dodatka imeli vsi starši otrok s slovenskim državljanstvom in s stalnim prebivališčem v Sloveniji.

Predstavništvo v
Budimpešti

Slovenske železnice in Luke Koper sta prejšnji teden odprli skupno predstavništvo v Budimpešti. Slovenske železnice se nameravajo tako še intenzivneje vključiti v transportne tokove iz Luke Koper proti Madžarski. S tem bi si Slovenija zagotovila vpliv na prometne tokove med Madžarsko, Slovaško in Skupnostjo neodvisnih držav ter Italijo.

Predstavniki BiH pri
Kučanu

Predsednik Republike Slovenije Milan Kučan je v Ljubljani sprejel visoke predstavnike Republike Bosne in Hercegovine. Bosanska delegacija je slovenskega predsednika seznanila z zunanje-politično aktivnostjo predsedstva in vlade BiH za čimprejšnjo zagotovitev miru oziroma končanje vojne. Posebej so opozorili, da bi lahko imelo nadaljevanje vojne in oteženo dostavljanje humanitarne pomoči zaradi prihajajoče zime neslutene tragične posledice. Republikli Sloveniji so se zahvalili za razumevanje in podporo v prizadevanjih za končanje vojne.

Živahno med Slove-
nijo in Madžarsko

Stikov med sosedama je vedno več. Tako se je na tridnevnem obisku v Sloveniji mudil predsednik madžarske službe družbenega knjigovodstva István Hegelmayer, na prvem rednem posvetu pa sta se v Ljubljani sešli delegaciji slovenskega in madžarskega zunanjega ministrstva. Govorili so o mednarodnopravnih vprašanjih med državama, o sodelovanju v mednarodnih organizacijah in o varnostnih vprašanjih v regiji.

Na Vogrskom je v zadnjem kajti dosta guča o revoluciji v leti '56. Tistoga ipa je več stau ljudi mrlau. Z revolucijo so Madžari vöpokazali, ka jim je više prišo komunistični režim, šteroga je Stalinov najbaukši vogrski vučeneč, Mátyás Rákosi pelo. Víše pa jim je prišlo tau tó, ka so na Vogrskom Rusi dirigirali.

Tau je rejsan velko delo bilau, škoda, ka se gnesnaden dosta Madžarov bótiva, što je bíu vekši revolucionar tistoga čajta. Kak slovenski pregovor pravi: Po bojni so prej vsi generali, velki junaki.

Dvej kratki zgodbi, štere sta mi pripovedjala dva našiva Slovenca, se mi ranč zato vidijo, ka pokažejo, ka smo nej vsi junaki. (Pravi junakov zato nega nej tak dosta.) Ka je človek najoprvm človek, šteri je lačen, šteroga zebč, šteri se bogi, pa samo potontoga smo batrivni, če smo.

MONOŠTER

Vilmoš Hanžek, po do-

manje Kustoga Vilmoš so štiri lejta bili v drugoj bojni, trikrat spazérani, nej samo v hrbet, liki v glavo tó. Sama čüda, ka so živi ostali. Naslednje pa so na Rusoškom zgrableni bili. Te pa nej čüda, ka so 23-oga oktaubra 56-oga leta nej meli volau na cesto titi.

"Pri nas v Monoštri je nej takša velka nevola bila, ka sta samo dva rusoška tan-ka prišla. Pa tam doj, kaj je bíu stari plac, sta stanila. Tú so nikoga nej tástreljili, samo so gormašćerali. Trištiri gni sta bila tú, pa te sta odišla. Rusoški sodacke so tó nej ojdli po cesti. Samo telko je bilau, ka so delvaci mašćerali po poštiji, vogrsko zastavo so meli, nej redečo. Pa tiste luknje so tó nej meli vövezano, kak v Pešti. Zveksoga je tau mladina bila. Vejpa takši nej, šteri so v bojni bili, kak napriliko ge. Vej sam pa ge nej úšo! Meni je dojšlo v bojni. Sam pravo svojim mlajšam, ka naj en tavó nejde na paut! Lapau naj v íži ostanejo. Človek more pri pameti biti, ka

prauti gospaudom nej vsigder vrejdo delati. Sledik so demonstrantke skor vsi odišli na Štajersko pa od tistec tadale. Sploj tisti, šteri so pukše meli pa so bili prauti Rusom. Pukše so si v kasarnaj spravili. Depa strejlali so nej. Sodacke so tak nej vöprišli...

Ge sam tó nej tavó úšo, če rejsan sam fejst čeme- ren bíu na Ruse, vejpa gesti smo zato meli. Sliž smo tó meli. Žena je delala, ge sam delo... V Pešti so graubo strejlali, pa v Salgótarjani, pa v Mosonmagyaróvári. Če bi se tú pri nas tó kaj začnilo, ka bi strejlali pa íže gorvožigali, te bi se spucali. Vej smo pa gorzristani bili, ka mo taprejk v Avstrijo šli - nej v Rusoško, tau si ne brodi, ha, ha! -, ka vse tú njamo pa idemo. Gvant pa malo kriija smo si spakivali, drugo bi pa vse tú njali, ka v bojni je tak. Trištiri gni smo bili tak pripravljani. Pa gda je tíuča gratala, te smo mi tó méčni gratali. Dva gni smo nej delat ojdli

pa nej šaula bila pa nika- nej...

Ovak pa je tú pri Monoštri vnožano ljudi taprejk na Štajersko šlau. Cug je tú stano, kak zdaj fabrika gč. Preveč dosta ji je s Pešta prišlo pa s Sombotela, Gyóra pa vejga vrag od kčc vse. Gda je cug stano, lidgč so sli taprejk po grajnci, kak mravle! Tistoga čajta nej bilau sodačije na grajnci. Tau vendrak tak dva kedna. Grajnca je fraj bila... Z ovkraj pa so je Štajerge čakali z autobusami pa so je v lager pelali. Ge sam 56-oga tri gni tó tam prejk bíu na Štajerskom pri svojoma šogori, depa ge sam pri Sakalauvci, pri tistom mostej, taprejk úšo pa gor na cug pa tagori! Zenin brat mi je te tam nutri spoküpo, ka je potrebno bilau: mlajšam štrumfe pa lače pa srajce, pa ženi tó kaj... Z njimi smo bili zgučani, ka če de nevola, te leko pridemo k njim."

SOMBOTEL

L.B. so 50-oga leta prišli na Vogrsko, v Somboteu iz Prekmurja (s Slaskoga). Te so v Jugoslaviji tó lagvi čajti bili, zato je mladina probala titi po svejti. V Austrijo, Nemčijo, L.B. pa na Vogrsko.

"56-oga sam tú v Somboteli, v Hermani delo. Znete, tak je bilau, ka je tau mene nej trnok brigalo. Zato, ka sam si dja vsigdar tak mislo, ka tau nede dugo držalo, ka Rusi tak ne pistijo vogrsko državo vkraj, ka bi vöstaupili s tabora. Tiste sam vido, ka so bil dojpustrejlanj. Eni šestnajt ali osemnajt, ka so na britofi (graubišči) ležali, 4-oga novembra, gda so Rusi nazaj prišli. Vnoči pa so te revolucionare, šteri so na mestni policiji spali, tapostrejlanj. Ovi, ka so vanej stražili, so zbežali, gda so Rusi nazaj prišli, te pa, ka so znauti spali, so vse dojpustrejlanj..."

prof. Evgen TITAN: Ujetega ptiča pesem - 1993

Fr.M.

ZNALI SMO NEMŠKI, SLOVENSKI PA VOGRSKI TŪ...

... DO
MADŽARSKE

SEJA PRESEDSTVA SLOVENSKE ZVEZE

24. novembra je bila v Monoštru predzadnja seja predsedstva Zveze Slovencev na Madžarskem v letošnjem letu. Člani predsedstva so poslušali poročilo o opravljenih nalogah v času med dvema sejama. Poudarjen je bil ploden obisk predstavnikov porabskih Slovencev pri slovenskem predsedniku Milanu Kučanu.

Poročilo o delovanju porabskih kulturnih skupin je sestavila Irena Barber, sekretarka zveze, ki je ugotovila, da vse kulturne skupine financira Zveza Slovencev, kajti vaše samouprave imajo v ta namen zelo malo sredstev.

Predsedstvo se je tudi soglasno odločilo, da podeli štipendiji dvema porabskima študentoma, ki študirata v Sloveniji. Gre za Ferenca Merklja, ki je letos začel študij bogoslovja v Ljubljani in za Valerijo Rogan, ki se je po opravljenem jezikovnem tečaju v Ljubljani vpisala na študij gradbeništva v Mariboru.

Predsedstvo je odobrilo finančni prispevek 300.000 forintov Košičevemu skladu kot pomoč za izdajo zbornika z referati, predstavljenimi na simpoziju o Jožefu Košiču.

PORABJE NA FILMU

Premiera prvega dokumentarnega filma o Porabju bo 10. decembra ob 18. uri v gledališki dvorani v Monoštru. Film je po scenariju Ferija Lainščka in Milivoja Roša posnel režiser Andrej Mlakar v sodelovanju s slovensko televizijo.

BOŽIČNI KONCERTI

Mešani pevski zbor Avgust Pavel bo imel v božičnem času koncerte po porabskih cerkvah in kapelah. O časovnem razporedu koncertov, ki bodo 19. in 26. decembra, vas bomo obvestili v naslednji številki.

Hilda Škaper me je s srca sprejela na (h)čerkinom daumi. Te daum je dugo njeni biu. Ona se je rodila v Sloveniji, gda je bila 2 lejta stara, so go tetica vzeli k sebi na Dolenji Senik, zatok ka so oni nej meli dece. Tatica so znali slovenski, nemški pa vogrski tū. Hilda, kak malo dejte, se je navčilo vse te gezike.

Hilda, v tauj vesi tistoga reda - ona je 33. leta rodjena - gda si že vekša bila, kak so lidgé gučali na Dolenjom Seniki?

"Kak se ge spominjam, najbole so gučali nemško, dapa slovensko tū. Vogrski je tū, leko povejmo vsakši znau."

Kak so pa tvoja mama gučali s teov?

"Moja mama na Dolenjom Seniki - tatica - so slovenska ženska bili. Gučali so z menov slovenski, nemški pa včasim vogrski tū."

Gda si že velka bila, si mejla kakši asek od toga, ka znaš tri gezike?

"Tistoga reda je nej tak bilau kak gnes. Depa asek sam mejla. Če nej več, te tau, ka sam se vsepovsedik dobro čütüla." **Že te dugo poznam, depa od toga pa spoj, ka si tij že dugo lejt navzauča pri božji slūžbi na Dolenjom Seniki. Če se spominaš na-zaj na tvoja mlada lejta, kak je te tau bilau v cirkvi na Dolenjom Seniki?**

"1947. leta sam oprvin popejvala s cerkvenim zborom. Te so naš oča dali križ posvečati za toga volo, ka so si oblūbili, če z bojne živi pridejo, križ postavijo. Te sam oprvin - kak spoj mlada deklīčina spejvala, pa od tistogamau eške gnes tū. Na Dolenjom Seniki so lidgé poštüvali eden drūgoga. Dugo lejt je bila takša šega, povejmo na božične svetke, da je polnočna meša slovenska, na sveti den pastriska meša nemška, velka meša v desetoj vōri pa vogrska bila. Etak si je vsakši leko odebro svojo, vsakši je emo priliko v svojom geziki (h)valiti Boga."

Ge tak mislim, ka je tau nika spoj posebno pa lejpo. Tau je znamenūvalo, ka so lidgé poštüvali eden drūgoga. Kak je pa bilau, povejmo pokapanje?

Gda porabske Slovence vkūp računamo, te tak pravimo, ka Slovenci tūj v Porabji v 7 vasnicaj prebivajo, zvūn toga pa po cejlom rosagi pa leko merno povejmo, po cejlom svejti najdemo porabske Slovence.

"K 7 vesi vcuj računamo Dolenji Senik tū, kakoli znamo, ka v tauj vesi so nej samo Slovenci, liki tūj živejo Nemci, Madžari tū. Tau je pa nej samo gnes tak. Če je pa tau istina, ka pred dostimi lejtimi nazaj v tauj vesi je živelovo več narodnosti, leko smo najgeri, kak so pa tistoga reda živelivo, kak so nūcali svoj materni gezik ptt. **Če rejsan nejmam priliko dosta lejt nazaj spitavati lūdi, spitavam tiste, ki mi 30-40 lejt nazaj leko kaj povejo. Gor sam poiskala držino Škaper. Pri tej držini, tak mislim, vse najdemo, ka sam napisala od Dolenjoga Senika.**

"Dugo, dugo lejt sam popejvala v tistom malom zbori, steri je na sprvajenje tū ojdopopejvat. Tistoga reda je tak bilau, ka so lidgé leko prosili, kak škejo pokapanje držati. Nemški, slovenski ali vogrski. Mi smo pripravleni bili na vse."

Dobro se spominjam, ka ste iste naute popejvale - kak je stoj želo - tak slovenski kak nemški. Sto je vam te besedila napravo?

"Ge sam mlada za tau, ka bi znala. Mi smo od starejši žensk tau dobile, one so tau strašno znale, mi smo se od njih navčile."

Hilda, tvoja mati pa oča sta Slovenca, tvoja moža mati so na polonje nemška na polonja slovenska ženska, oča so pa bili Slo-

tašča je furt nemški gučala z decov. Müva z možaum pa največkrat vogrski. Etak so si leko vōodebrali, kak do gučali. Tri deteta mam. Najstarejša je najbole zastaupila nemški gezik. Sin tū, najmlajša vse razmej, depa ne gučij nemški. Slovenski tū vsij zastaujjo, depa ne gučijo. Doma smo nej gučali slovenski."

Hilda Czuczai - Škaperjeva (h)či - na Dolenjom Seniki žive, vči na Gorenjom Seniki v osnovni šauli. Tam je namestnica ravnateljca. V šauli ona vči nemški gezik.

Hilda! Že dugo lejt spoj uspešno včiš nemški gezik na gorenjoseniški šauli. Kak si ti prišla do toga?

"Tau bi dugo bilau, če bi vse prajla o tom. Morem po-

venec z Gorenjoga Senika. Etak je tvoj mauž bole Nemec kak nej, ti pa Slovenka, tvoja deca pa?

"No, tau je nej tak naletja povedati. Moji mlajši so že ovak zadobili svoje deteče lejta, kak ge. Meli so priliko se v šaulaj včiti gezik. Pa kakoli stoj povej, deca se ta oberne, ka doma čūje pa vidi. Moja

vedati, ka sam v mladi lejtaj nej tau senjala, kakoli sam znala nemški gezik."

Od koga si se navčila nemški gezik doma?

"Moja stara mama so z nami, z vnuki samo nemški gučali, kakoli so oni znali tak slovenski, kak vogrski. Poštūjem ji za tau. Etak smo se pa navčili nemško rejč. spoj

pa ge, zatok ka bi ge strašno rada znala gezike."

Večkrat čūjem, ka dolenjiseniški stariške, med njimi tisti tū, ki so po nikšom tali Slovenci, svoje mlajše na nemški gezik not dajo spisati. Ka ti misliš od toga?

"Ge sam vesela, depa zatok tak mislim, ka je tau gospodarska sila. Stariške so pamet vzeli, ka v sausadni Avstriji leko nistarni delo dobijo, da je nemški gezik svetovni gezik. Tau je vreda. Po mojem bi tau cejlak vreda bilau, če bi, povejmo, z decov doma stariške gučali v maternoj rejči. Malo dejte se brz vči, mlajši bi leko znali vse tri gezike, kak zna gnes moja mama."

Ka ti misliš? Pride tisti cajt gnauk, gda povejmo nazaj pride tau, ka je tvoja mama prpovejvala. Gda do naši mladi v vesnicaj med seboj gučali tak slovenski, kak nemški? Ali pa tau je že zapravljeno?

"Ge tak mislim, ka tau ne zadobimo. Ka se deca vči v šaulaj, tau je dobro, leko se nūca. Problem je samo tau, ka deca več od daumi ne prnesé narečja, nej nemškoga, nej slovenskoga. Stariške več ne gučijo doma z njimi po našom. Etak se pa ne pokušijo gučati. Pa bi spoj potrebno bilau. V slovenskom geziki eške bole, kak v nemškom geziki."

Zdaj pa Hilda mama, tebé morem eške spitavati. Ka tebi pa možej, tašči tau znamenūje, ka je vaša (h)či, Hilda tak uspešna, tak lejpo delo ma?

"Mi smo vsi spoj radi za toga volo. Ona, gda je mala bila, je spoj flajsna, dobra deklīčina bila. Bole je zastaupila vse, kak drugi. Etak se je včila tadale. Vpamet so jo vzeli njeni prednji, etak je pa prišla do toga."

Kak mlada, tak starejša Hilda sta spoj skromnive. Bole nemškomi geziki vōrdjete, de so pa na eden minut nej odpovedali svoj "drug" materni gezik. Dobro bi bilau, če bi eške gnauk mogauče bilau v ednoj malo vesi eden den tri meše slūžiti. Edno slovensko, edno nemško pa edno vogrsko mešo. S tejn nej bi samo Boga slūžili...

I. Barber

SAKALAUVCI

Če se z Monoštra pelamo prauto Gorenjoga Senika, pridemo po Slovenskoj vesi do ednoga križišča, dej edna paut pela na levo. Na tabli piše Szakonyfalu.

Če po tej poštiji demo en kilomejter, kilomejter pa pau, pridemo do male vasnice. Sakalauvci ležijo ob pauti, stera vodi prejk vesi pa gaušče do Števanovec (ali kak v Sakalauvca pravijo - na Bakare).

O vesi najdemo naprve podatke (adatokat) v listini iz leta 1350. Tam piše, ka je ves Zakonfolua popovski marof monoštrske (varaške) opatiije. Najoprvin je ves prej nej tu ležala, dej zdaj. Sakalauvci so prej bili v gauški prauti

baukša zemla bila. Leta 1664 so Törki gvišno ojdli po vesi, zatok, ka starejše ženske ešče vejo prpovejdati, kak so Törki zlato tele pokopali. Ali pa tau, kak je žena od törskoga vezira

človeška rauka. Dapa naši so prej gorprišli, ka je tu nika nej vreda. Eno svejčo so razžagali, s svejče se je vösipavo smodnik (puskapor). Če bi nej vpamet vzeli, bi cejla cirkev v luft letejla.

Ves je svojo prvo kapejlo zozidala 1922. lejta. S pej-nazi so dosta pomagali tisti Sakalauvčardje, steri so pred prvo bojno odšli prejk maurdje v Merko ali pa v Brazilijo. Dosta ji je tam ostalo, nje je za "stari kraj" vsigdar srcē bolelo. (Tau, ka "stari kraj" sam čüla letos vleta v Merki, gda me je tatica ednoj ženski, stera je stara več kak 80 lejt, tak notrapokazala: "Ona je prišla s staroga kraja".) Cirkev ma za patrona Srpno Marijo. Den Srpne Mardje je 2. juliuša, zato je prvo nedelo potejn v vesi buča (žeganje).

poslala pejneze, aj mauži, tam dej je spadno, postavijo cirkev. Dapa cirkev so prej nej tam postavili,

AUTO VSAKŠO PODNE OBED PRIPELA ZA STAREJŠE

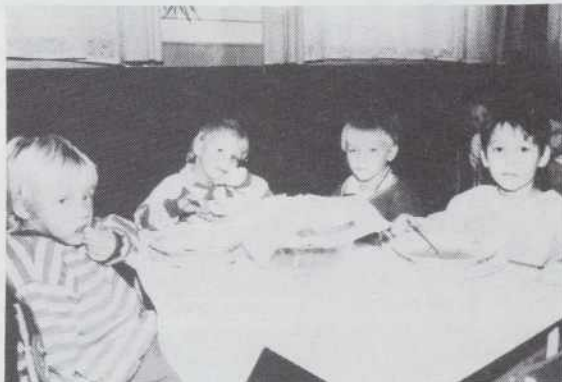
litji v Varaša. Gda so cirkev svejčali, je žena poslala pet takši gusti svejč, kak

Prvo katoličko šaulo so v vesi zozidali 1911. lejta. Vsi mlajši so doma v šaulo

KRIŽ NA SREJDA VASI

Števanovcom tam, dej je ešče pred drugo bojno stalo 3 ramov od tisti 7, steri so prej tam ostali s stare vesi. Lüstvo se je z gaušče pa z bregaj vlejtko dola v doline, k Rabi, zato ka je po dolinaj pa pri Rabi

MALI PA MAJO OBID V VRTCI

NAŠE PESMI (63)

DUŠA KRŠČANJSKA

Duša krščanjska zdaj si premisli, kaj se na vojskoj pauli godi. Kelko trpijo tam naši vojaki, eden za drugim nemilo kriči.

Sestra prelüblena, tvoj bratec te prosi, tam na vojskoj pauli leži. Rokice svoje podati več ne more, ar mi je vzela krugla obē.

tvoj mouž se zdihuje, tam na vojskoj pauli leži. Da bi ti bila pri njegovoj smrti, svejčo bi dala njemi v rokē.

Deca prelüblena zbrüšite si skuzē, ne čakajte vi vašega očo domau. Njega so zagrnole te velke bolečine, moço je vzeti od svejta slobaud.

(Gorenji Sinik)
-mkm-

ojdli do 1972. lejta, te so starejše začnili voziti v Varaš v šaulo. Zdaj že

starejši vejo. V vesi nejga nikše prilike za delo, zatok skurok vsi,

NAUVI RAMI PRI PAUTI

amo 1., 2. pa 3. klas mlajši ojdijo doma v vesi v šaulo.

V vesi je bila 1930. lejta ešče več kak 700 ljudi, zdaj je menja kak 400. V vesi pauleg Slovincov živejo Ciganji to. Tau je ena sama ves v Porabji, dej skoro frtau lüstva ciganjso. "Ciganjski brejg" se je skuro sprazno, zatok, ka so si oni to v vesi par pauti postavili rame. Zatok, ka so bili prisiljdjeni, so se navčili slovenski to gunčati. Ciganjski gunčati že samo

steri ešče majo delo, v Varaš ojdijo delat. Edni ranč zato pá bole začnejo gazdúvati pa zamlau delati. Če do pá ojdli na "Podrastek", v "Celino", "Celinko", "Strnovec", te se vendrik ne pozabijo lejpa slovenska menja, stera so več stau lejt ničali naše stare matere pa dejdeki.

Svojo rojstno ves vam je notrapokazala

Marijana Sukič

PRVI SNEG

Letos je v novembru zapadel prvi sneg. Otroci so se ga razveselili. S sankami in smučmi so hiteli na visoke bregove.

Mame in očetje pa niso bili veseli. Mame zato, ker so otroci prišli mokri domov, očetje pa zato, ker so morali odmetavati sneg in delati poti. Otroci so se šli tudi drsat na zamrznjen potok. Sedaj jim je žal, ker se je zgodila nesreča. Eden si je zlomil roko. Oče in mama sta ga peljala k zdravniku. Potem otrokom led ni bil več všeč. Zato so se rajši šli sankat in kepat.

Tomaž Fartek
OŠ Gornji Senik

ZIMSKO VESELJE

ZIMSKA NARAVA

Pozimi skoraj vsak dan pada sneg. Vreme je mrzlo. Večkrat piha hladen veter. Reke, potoki in jezera zamrznejo. Travniki so beli. Na oknih so ledene rože. Sneg pokriva tudi drevesa v gozdu in v sadovnjaku. Z zasneženih streh kukajo dimniki, iz katerih se vedno kadil. Ceste so ledene, zato so nevarne. Sonce samo malo in redko sije.

Mi otroci se zelo veselimo zime, ker se lahko sankamo in kepamo.

Anastazija Bajzek
OŠ Gornji Senik

KAKO SEM NAREDILA SNEŽENEGA MOŽA?

Najprej sem zvalila veliko kepo za trup. Postavila sem jo na zemljo.

Nato sem vtaknila v trup desno in levo roko. Potem sem poiskala temne kamenčke za gube, in premog za oči.

Za nos sem mu izbrala velik korenček, na glavo pa dala velik star lonc. Tako je nastal smehljajoči snežak.

Andreja Nemet
OŠ Gornji Senik

KAKO LAHKO POMAGAMO PTIČKAM?

Tiste ptice, ki preko zime ostnejo pri nas, torej se ne odselijo v toplejše kraje, težko najdejo v snegu hrano, pa še zebe jih. Zato jim vsi radi pomagamo.

Krmljenje ptic s kruhom ni dobro, krmiti jih moramo z nepokvarljivo hrano - različni semeni (zlasti bučnice, sončnice in proso) ter s posebnimi maščobnimi pogačami. Hrano za ptice dobimo v trgovinah, krmilnice pa

lahko naredite sami. Krmilnico obesite na vejo! Jaz sem že obesil ptičjo hišico na drevo. Vsak dan občudujem ptice, katere priletijo. Že sem videl siničko, ščinkavca in zelenca.

Ce krmimo ptice, potem jih moramo redno, vsak dan. Zelo rad imam ptice in želim, da ne bi poginile od lakote.

Adrijan Takač
OŠ Gornji Senik

NIKA ZA SMEJ

PENAZGE SE NE ŠTEJO

Naša Rozinka se je nanjč vzela pa je eden den v adventi ušla k spauvada. Rozinka se začne spovedavati, naš pošteni gospaud se pa vse bole čudivajo. Gda je naša Rozinka dokončala, gospaud so si sapo vzeli, pa etak pravijo Rozinki: "Dejte mojo, kak sam te poslušo, mi je dosta vse napamet prišlo. Znaš ti, ka bi ti dobila, ka bi vredna bila za te greje?"

Naša Rozinka pa etak pravi: "Kaj pa nej znala. Dapa dragi gospaud, namé penazge ne brigajo, pri meni se penazge ne štejo..."

DOBER PADAŠ

Naš Gustek pa njegovj saused Geza sta si strašno dobriva padaša. Gustek je velki šrajf, v vsakšoj šefi je not, znauri eške vruga tu. Gnauk se je pa itak naklepo. S takšim člekom se je najšo, šteri se je nej njau, pa ga je gorzglaso. Tisti den, gda je mogo na

birovijo titi, ga je njegovj dober padaš, Geza tu ta sprvodo. Gda je birovija dokončala, Gustek vopride. Geza ga pa pita: "Gustek! kak je kaj bilau? Ka so skončali?" Gustek pa zdaj etak pravi: "Pravica je voprišla." Naš Geza pa zdaj etak pravi: "Oj, ti srmak, strašno te šanavilau."

NEJ JE SEJRI...

Naša Ančika pa njeni mladi mauž se eden den strašno korita. Mauž, Lujzek se etak dere: "Dobro vejn, ka me nauriš, druge maš." Naša Ančika se pa nazaj dere pa etak krči: "Nej je istina, nedužno me kriviš!"

Lujzek pa zdaj: "Istina je. Z ednim velkim sejrim možakom me nauriš!" Ančika se pa zdaj nazaj dere pa etak pravi: "No, tau je pa spoj nej istina. Nej je sejri..."

OČA

Naš Miška na ednon šiiti dela kak mornar (tengerész). Dostakrat spoj na dugo paut dé, ta po svejta, etak pa naretja pride domau. Etognauk je po ednoj spoj dugo pauti prišo domau. Njegovj mali pojbič se vkraj vleče od njega, tak dela, kak da bi se ga bojo. Naš Miška pa zdaj etak pravi svojmi sini: "Dragi moj mali, ne vleči se vkraj od mene. Ge sam tvoj oča." Zdaj pa mali pojbič etak pravi: "Ti tú?" Pa ga z velikimi očami gleda.

I. Barber

ENA BESEDA ZA DESET FORINTOV

19. novembra se je skoraj napolnila gledališka dvorana v Monostru s slovenskimi učenci in dijaki ter njihovimi starši. Dogodek, ki je privabil toliko ljudi, je bila slavnostna

čim več pozornosti materinščini," se je glasil razpis.

Kuratorij Košičevega sklada se je tokrat odločil za podelitev štipendij 47 učencem ter dijakom. Štipendija je redna material-

škodilo imeti več vaj.

Ob koncu bi si sposodila misel, ki jo je povedal med povezovanjem programa Laci Domjan: "Vsak učenec bo dobil letno 10 tisoč forintov. Če bi vsaka mati prosila svojega otroka simbolično 10 forintov za vsako slovensko besedo, katero ga nauči, bi bilo to v enem letu tisoč besed." Le upamo lahko, da se bo ta misel prijela marsikatero mamice in babice v Porabju.

-MS-

Podpredsednica kuratorija Dr. Zinka Zorko ob podelitvi štipendij

podelitev Košičevih štipendij. Košičev sklad, ki sta ga letos januarja ustanovila zakonca Lukač, si je zadal, da bo med drugim sbodbujal učenje slovenskega maternega jezika. V ta namen so letos maja razpisali natečaj za slovenske osnovno-ter srednješolce.

"Podpiramo predvsem učence, ki so dosegli pri učenju slovenskega jezika dobre rezultate in ki želijo tudi v bodoče posvečati

na podpora, mesečni znesek za učence razredne stopnje je 500 forintov, za učence na predmetni stopnji ter dijake srednjih šol 1000 forintov.

Na slavnostni podelitvi štipendij se je vsaka šola predstavila (zahvalila) s kratkim kulturnim programom. Program v celoti je bil še kar pester, kljub temu da bi se lahko nekateri šole malo bolj potrudile. Tudi pri nekaterih programskih točkah ne bi

PORABJE

ČASOPIS ZVEZE SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Izhaja vsak drugi četrtek

Glavna in odgovorna urednica
Marijana Sukič
Naslov uredništva: H-9970
Monošter, Deak Ferenc ut 17.,
p. p. 77, tel.: 94/380-767

Tisk:
SOLIDARNOST
Arhitekta Novaka 4,
69000 Murska Sobota
Slovenija

Po mnenju Ministrstva za kulturo št. 415-715/93 mb z dne 3.11.1993 se časopis PORABJE uvršča med proizvode, od katerih se plačuje davek od prometa proizvodov po 13. točki tarife 3 zakona o prometnem davku (Ur. list RS, št. 4/92).